

ข้าฯ ได้ทำการสืบสวนถึงประวัติและพฤติกรรมของนางสาวลำยอง ฯ แล้วปรากฏว่า นางสาวลำยอง ฯ เป็นคนมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ 32 หมู่ที่ 9 ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การศึกษาเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้ามาเป็นกรรมกร ทำงานอยู่ที่โรงงานทอผ้าเพชรเกษม 1 เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2515 นอกจากตัวนางสาวลำยอง ฯ เองแล้วยังมีพี่น้องที่อง

เดียวกันเขาทำงานที่โรงงานทอผ้าดังกล่าวนี้อีกรวม 2 คนคือ นางสาวสมพงษ์ หึงประชา และ นางสาวอัมพร หึงประชา นางสาวลำยอง ฯ มีบิดาชื่อ นายยง และมีมารดาชื่อ นางสาว ฯ เมื่อประมาณเดือนกันยายน 2516 พวกกลุ่มโรงงานทอผ้าเพชรเกษม 1 มีนายประสิทธิ์ ไชยโย เป็นกรรมกรอยู่ที่โรงงานทอผ้าเพชรเกษม 1 เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นประธาน สหภาพอุตสาหกรรมผ้าสมุทรสาคร ตั้งอยู่ที่เลขที่ 90 หมู่ที่ 6 ตำบลอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับโรงงานทอผ้าเพชรเกษม 1 สหภาพนี้ตั้งขึ้นตาม

พรบ.แรงงาน ดังนั้นสหภาพนี้จึงตั้งขึ้นมาโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือกรรมกร เจาะสิ่งทอในเขตอำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เท่านั้น เช่นยื่นข้อเสนอและเป็นตัวแทนในการเจรจากดลงกับฝ่ายนายจ้างซึ่งเป็นเจ้าของโรงงาน ทางสืบสวนทราบว่า นางสาวลำยอง ฯ ผู้นี้เข้าเป็นสมาชิกตั้งแก่สหภาพนี้เริ่มตั้งขึ้นในชั้นแรกสหภาพนี้ไม่มีการเคลื่อนไหวในทางการเมืองแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2517 สหภาพนี้ซึ่งมีนายประสิทธิ์ ไชยโยเป็นประธาน

ได้นำกลุ่มกรรมกรโรงงานทอผ้าเพชรเกษม 1 และ 2 และ 3 ไปทำการประท้วงต่อรัฐบาลที่สนามหลวง และยื่นข้อเสนอให้รัฐบาลประกาศค่าแรงขั้นต่ำจาก 16 บาท เป็น 25 บาท โดยนำสมาชิกในสหภาพ และ มีนางสาวลำยอง ฯ ผู้ก่อตั้งนี้ร่วมไปด้วย ในชั้นแรกการนัดหยุดงานมีที่ท่าว่าจะล้มเหลว เนื่องจากไม่มีพลังกรรมกรอื่นช่วย แต่ต่อมานายประสิทธิ์ ไชยโยได้ไปขอความร่วมมือจากศูนย์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยทำการช่วยเหลือ ดังนั้นจึงเป็นประสานกันระหว่างนักศึกษาและกรรมกรเป็นครั้งแรกและในที่สุดมีการเกณฑ์คนงานจากโรงงานต่างๆเท่าที่ทราบทั้งในเขตอำเภอกระทุ่มแบน พระประแดง และ รังสิต ไปร่วมประท้วงการมานำเอาคนงานไปประท้วงไขกรรมกรผู้ชายและนักเรียนช่างกลประมาณ 6 มากกว่าค่อนถึงในโรงงาน ในระยะนั้นอำนาจรัฐถูกบังคับทางสภาพการเมืองเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่กล้ารัคขวาง ในที่สุดจึงได้กรรมกรไปทำการประท้วงประมาณหนึ่งหมื่นคน เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องตัดสินใจประกาศกำหนดค่าแรงขั้นต่ำเป็น 20 บาทและยอมให้สวัสดิการอื่นๆตามที่ขอ พวกกรรมกรจึงได้สลายตัวเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2517 ดังนั้นนับแต่นั้นมาสหภาพอุตสาหกรรมผ้าสมุทรสาคร จึงได้อยู่ภายใต้การชี้นำของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยและบรรดาสมาชิกในสหภาพ ฯ จึงได้รับการชี้นำอบรมจากนักศึกษาฝ่ายซ้าย ซึ่งมาทำการอบรม ณ.ที่สหภาพและนำไปอบรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้เท่าที่เห็นมีนายธีรยุทธ บุญมี นายเสถียรศักดิ์ ประเสริฐกุล นายกองเกียรติ คงคา นายเทอภุมิ ใจดี นายสวาย อุดมชัยกิจ และอาจารย์จากมหาวิทยาลัยอีกหลายคน ฯ จำชื่อไม่ได้ โดยมาเปิดอภิปรายที่โรงเรียนวัดอ้อมน้อย อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร มาเปิดอภิปรายหลายครั้งด้วยกัน บางครั้ง ก็มาชี้นำเฉพาะเรื่องเฉพาะราวก็มี ในที่สุดทางศูนย์/นิสิต ได้ส่งนักศึกษาเข้ามาประจำและเป็นพี่ปรึกษาแก่สหภาพ โดยผู้ที่ส่งมาก็

188
189 109 266/1

ใบต่อคำให้การ ของ พ.ท.ท.วิริยะ อุมรสุนทร พยานคนที่ 2

นายสุภาพ หักอ่อง ข่า ๗ ทราบว่าจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ นายพิสิทธิ์ หัสนเสรี เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ปีที่ 2 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นางสาวนิภาพรรณ หัสนไพบุษย์ เรียนจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นางสาวสงวนศรี เบญจางค์จามู กำลังเรียนอยู่ที่ มหาวิทยาลัยเกษตร ๗ ข่า ๗ จำได้ว่าถูกส่งมาเมื่อหลังจากวันที่ 14 มิถุนายน 2517 หลังจากนั้น การดำเนินการของสหภาพ ๗ ก็มีแนวความคิดทางภาคเมืองสอศแทรกให้แก่กรรมกรและโค่นำเป็นการ ชี้นำปลุกระดมให้เกิดการนัดหยุดงานโดยวิธีรุนแรง เช่นปิดกั้นและยึดโรงงานตลอดจนจับตัวฝ่ายบริหาร กักขัง ทำให้การลงทุนตกต่ำลงและเป็นการทำลายเศรษฐกิจโดยเฉพาะในระยะหลังนี้ เมื่อศูนย์นิสิต ๗ มีการประท้วงหรือตั้งฝูงชนที่สนามหลวงเมื่อใด สหภาพ ๗ นี้จะเป็นผู้คุมกำลังกรรมการ ไปร่วมสนับสนุน ทุกครั้ง จากผลของการที่สหภาพได้เคยช่วยเหลือและทำการชี้นำ จึงทำให้กรรมกรในเขตอำเภอ กระทุ่มแบนซึ่งหลงศรัทธาในสหภาพตกเป็นเครื่องมือถูกนำไปร่วมในการประท้วงทุกครั้งทั่วกรุงเทพฯ ๗ ทั้งนี้จึงเห็นได้ว่าเมื่อมีประท้วงที่ใด กรรมกรอ่อนนอยจะต้องเป็นฐานกำลังสำคัญของศูนย์นิสิต ๗ นั้นว่า การบุกเบิกหาสมาชิกและชี้นำกรรมกรเป็นแนวร่วมกับศูนย์นิสิตได้รับความสำเร็จอย่างเต็มที่ คือกรรมกรเขตอ่อนนอย ส่วนที่อื่นเช่นที่พระประแดง ที่รังสิต จะเห็นว่าไม่ค่อยมีบทบาทร่วมกับศูนย์นิสิต เท่าใดนัก และตัวจักรสำคัญที่เชื่อว่าจะได้รับการจัดตั้งในรูป สันนิบาตเยาวชนรักชาติแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นแนวร่วมของพรรคคอมมิวนิสต์ในเขตอำเภอกระทุ่มแบนมีประมาณ 30 คน ซึ่งมีพฤติกรรมเด่นแดง โค่นบุคคลดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้ (เฉพาะที่เซ็นคนงานโรงงานเพชรเกษมการทอ) ซึ่งมีทั้งหมดรวม 27 คนตามรายชื่อที่ปรากฏอยู่ในบันทึกที่ สค. 52/2649 ลงวันที่ 5 พย. 19 ซึ่งข่า ๗ ได้รายงานให้ พล.ท.ท.จำรัส มังคลารัตน์ทราบ ซึ่งมีนางสาวลำยอง ๗ ผู้ต้องหาเข้าร่วมอยู่ด้วย สาเหตุที่ข่า ๗ ทราบว่ามีการจัดตั้งในรูป สยท. ในเขตอำเภอกระทุ่มแบน ก็เนื่องจาก ข่า ๗ ได้ทำการสืบสวน และพบหลักฐานจากการจับกุมนายสุภาพ หักอ่อง นายพิสิทธิ์ หัสนเสรี นางสาวนิภาพรรณ หัสนไพบุษย์ นางสาวสงวนศรี เบญจางค์จามู ทว่าเป็นคดีในข้อหาเป็นการกระทำความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2519 และนอกจากนี้ ข่า ๗ ยังได้ตรวจค้นพบเอกสารในการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ จากสหภาพ ๗ เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2519 ดังนั้นสหภาพ ๗ จึงสลายตัวไป แต่บุคคลซึ่งนำข่า ๗ เเกาะกลุ่มกันอยู่ ในโรงงานเพชรเกษมการทอ ๗ แต่ปรากฏว่าหลังจากมีการจับกุมนายสุภาพ หักอ่อง กับพวกแล้ว บุคคลที่สำคัญในสหภาพ ๗ ก็ได้หลบหนีหายไปจากพื้นที่อีกสักพักหนึ่ง หลายคน ดังนั้นจึงคงเหลือยังตัวอยู่ โรงงานเพชรเกษมอีกไม่มากนัก ซึ่งมีนางสาวลำยอง ๗ กับพวกยังคงอยู่ ดังนั้นในระยะหลังเมื่อมีการ ประท้วงที่กรุงเทพฯ โดยศูนย์นิสิต ๗ จึงไม่สามารถปลุกระดมชี้นำเอากรรมกรไปร่วมเป็นปีกแผ่นโค่น แต่ อย่างใด คงมีแต่พวกที่ทำการจัดตั้งไว้แล้วเท่านั้นที่ยังสนใจไปด้วยความเลื่อมใสในศรัทธาในศูนย์นิสิต ๗ ในฐานะที่เป็นแนวร่วม ดังนั้นเมื่อมีเหตุการณ์ประท้วงขับไล่จอมพลถนอมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จนกระทั่งถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2519 จึงมีนางสาวลำยองกับพวกในโรงงานเพชรเกษม ๗ ไปร่วมในการ ชุมนุมเพียงไม่กี่คนและทราบว่าถูกจับกุมตัวไว้ด้วยเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2519 มีนางสาวลำยอง ๗ ถูกจับ เพียงคนเดียว คนอื่น ๆ เขาใจว่าคงหลบหนีออกมาได้

สำหรับนางสาวลำยอง ฯ นี้ตามทางสืบสวนได้รับการจัดตั้งเป็นหน่วยบรรเทาทุกข์เมื่อมีการประท้วงโดยศูนย์นิสิตร่วมกับกรรมกรครั้งใดนางสาวลำยอง ฯ จะอยู่ใกล้ชิดกับหน่วยบรรเทาทุกข์โดยอยู่แถวเวทีตลอด ซึ่งแหล่งข่าวนี้ได้จากบรรดาคนงานซึ่งเคยไปร่วมชุมนุมควยและในระยะหลังได้ใกล้ชิดเอาตัวห่าง ไม่สามารถมาเป็นพยานได้

หลังจากที่ถูกจับกุมและประกันตัวมาแล้ว ข้า ฯ ทราบว่านางสาวลำยอง ฯ มีความหวาดกลัวว่าจะถูกตำรวจห้องที่จับกุมตัวอีก โดยข้า ฯ ได้เข้าไปทำการตรวจคนที่ห้องที่นางสาวลำยองนอนที่โรงงานทอผ้าเพชรเกษม ฯ นางสาวลำยอง ฯ จึงได้ส่งคนงานซึ่งเป็นนายประกันของตนข้า ฯ จำชื่อไม่ได้มาพบข้า ฯ และสอบถามว่านางสาวลำยอง ฯ ถูกจับแล้วจะต้องถูกจับอีกหรือเพราะตอนนี้ยังอยู่ในระหว่างประกัน นอกจากนี้ยังโหมมาแก้ตัวแทนว่าได้มีการเคลื่อนไหวไปชุมนุมกับศูนย์นิสิต ฯ แต่อย่างไรก็ตามข้า ฯ ได้ทราบจากผู้บังคับบัญชาว่า นางสมลา รุ่งเรืองหรือรูปทอง ซึ่งทำงานอยู่ในโรงงานเพชรเกษม ฯ ได้เป็นตัวกลางจะช่วยเหลือให้นางสาวลำยอง ฯ เข้าเป็นสายให้แก่อนุรักษ์ซึ่งหน่วยดังกล่าวได้ติดต่อขอทราบประวัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนางสาวลำยอง ฯ ทั้งนี้จากการที่นางสาวลำยอง ฯ พยายามที่จะเข้าหาเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เพื่อเป็นอำนาจต่อรองให้ตนเองพ้นความผิดและต้องการให้ข้า ฯ ขอร้องกับทางโรงงานเพื่อรับตัวนางสาวลำยอง กลับเข้าทำงานอีกเนื่องจากทางโรงงานได้ไล่นางสาวลำยองออกเพราะขาดงานเนื่องจากการไปชุมนุมนั่นเอง ดังนั้นหากเป็นสายลับให้ทางการแล้ว จะได้อ้างเป็นสาเหตุกลับเข้าไปทำงานใหม่เพื่อไปสืบใหญ่ภายในโรงงานนั่นเอง ข้า ฯ เห็นว่าบุคคลผู้นี้มีพฤติกรรมและรับอุดมการณ์มาก ไม่เชื่อว่าจะมาเป็นประโยชน์ต่อทางราชการได้ จึงไม่ได้ให้การช่วยเหลือไป ขณะนี้ไม่ได้เข้าทำงานแต่อย่างไร

ข้า ฯ ได้ทำการตรวจคนห้องพักของนางสาวลำยอง ฯ ในโรงงานแล้ว ไม่พบสิ่งผิดปกติหมายอย่างใดเลย

ขอ ฯ กับนางสาวลำยอง ฯ ผู้ต้องหาไม่เคยมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน

เป็นความจริง อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ พ.ต.ท.

ลงชื่อ ร.ต.อ.

พยาน

สอบสวน พิมพ์ อ่าน.